

Fordulat a beregmegyei ősi Rákóczi birtok eladása ügyében.

Írta: Nagy Károly.

A „Nemzeti Ujság“ április 8-iki számában megjelent híradás szerint a munkácsi ősi Rákóczi-kastélyban hetek óta lázas átalakítási munkálatok folynak. A régi boltíves, masszív fallakat lebontják s helyettük másokat építenek. Ezeket az átalakításokat azért végzik, mert a hónap végén már tulajdonába akarja venni egy francia-svájci tőkével alakuló részvénytársaság az egész Rákóczi-uradalmat attól a pénzesoporttól, illetve társaságtól, amelyikkel mult év december 31-én megkötötte a szerződést Schönborn-Bucheim Frigyes Károly gróf, *aki ezt az óriási értékű birtokot kényszerűségből 40 millió cseh koronáért, vagyis 7 millió pengőnél is kevesebért adta el.* Ez a vételár holdankint alig jelent 35 pengőt, vagyis a tényleges értékének egytizedrészét sem éri el.

Amint már a multkori cikkemben fölemlítettem, ezen az óriási kiterjedésű birtokon vasgyár, jól jövedelmező sörgyár, továbbá a szintén nagyon számbavehető bevételt biztosító Margit-, Olena- és Polena ásványvízforrások, a Szinyáki stb. gyógyfürdők vannak. Még gyermekkoromból emlékezem arra, hogy Beregszász mellett timsót is égettek, ami szintén nagy jövedelmet hozott az uradalomnak.

Ezek figyelembevételével megállapíthatjuk, hogy a vételárból még 35 pengő sem esik egy kat. holdra.

Most azonban — folytatja az idézett ujság — nevezetes változás állott be, amennyiben a gróf legidősebb fia, a hitbizomány örököse, megtagadta az adásvételi szerződéshez való hozzájárulását. Miután a megszállott felvidéken még a magyar törvények érvényesek, a hitbizományi birtok eladását csak a várományosok hozzájárulásával lehet végrehajtani, ennél fogva *Schönborn-Bucheim György gróf magatartása megghiusíthatja* a hatalmas vagyon eladását, ha csak azok a titkos erők, melyek atyját, Károly grófot az eladásra bírták, a fiatal gróf elhatározását nem másítják meg.

A váratlan fordulat nagy izgalmat keltett cseh körökben, amelyek már erősen számítottak arra, hogy az új részvény-

társaság megalakulásával jövedelmező állások fognak jutni. A birtokon alkalmazott kevés magyar tisztviselőnek és gazdasztnak már felmondtak és úgy tervezték, hogy ezek helyébe mind cseheket fognak alkalmazni. Egyelőre most tehát újból a kulisszák mögött indul meg az akció, hogy a fiatal gróf hozzájárulását kierőszakolják. Addig kétséges még, hogy az ősi Rákóczi-uradalom kinek a kezébe fog kerülni.

Teljes szívvel-lélekkel óhajtjuk, hogy a fiatal gróf ellenállása sikerrel járjon s az a hatalmas dominium, ami nagyon sok magyarnak biztos megélhetést és nyugodalmas existenciát nyújtott, maradjon meg továbbra is a grófi család tulajdonában és ne kerüljön egy kapzsi, prédára éhes, harácsoló, mindent elpusztító, nekünk szegény magyaroknak létérdekeit fenyegető sisera had karmai közé.

A főiskolai tanulmányi vadászterület

Írta: *Mayer Zoltán*, főisk. tanársegéd.

Azok a kartársak, akik ismerték főiskolánk gazdag felszerelését Selmeceen, azt hiszem, érdeklődéssel hallgatnak minden híradást, amely az új otthonban kezdett életről szól.

S minthogy sokan vannak — a magánuradalmi szolgálatban állók majdnem kivétel nélkül —, akik sokszor súlyos felelősségű erdőgazdasági ténykedésük mellett egyúttal szívvel-lélekke vadászemberek is, talán némi figyelemre számíthat ez a kis tájékoztatás arról a keretről, amely vadászati szakoktatásunk gyakorlati részét van hivatva szolgálni.

A párhuzam a volt és van között önként kínálkozik. De hogy a multról minden részletre kiterjedő tiszta kép áll előttünk, azt annak a lelkiismeretes gondosságnak köszönhetjük, mely számbavett és pontosan feljegyzett minden adatot 1887-től 1918-ig.

Nézem, forgatom a kopott táblájú, apróbetűs két könyvet: a „Vadászatok jegyzőkönyvé“-t. A vadászattani gyakorlatok sok diákhumorral megírt krónikái és a komoly tanári bejegy-